

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Els organismes on es realitza la sinodalitat viscuda

En aquesta fitxa ens referim als òrgans que hi ha establerts i que ja són (o estan cridats a ser més) expressió de la sinodalitat viscuda, tant a nivell parroquial, de comunitat pastoral o arxiprestat (Consell Pastoral, Consell d'Economia), com a nivell diocesà (Consell Pastoral Diocesà, Consell Presbiteral, Col·legi de Consultors, Consell d'Assumptes Econòmics). També ens podem referir als òrgans existents en els diversos moviments i associacions.

1. INVITACIÓ A LA PREGÀRIA

És bo començar amb un moment perllongat de pregària per posar-nos en disposició a l'escolta dels uns als altres i per poder així estar receptius a acollir la veu de l'Esperit Sant. Pot consistir en:

- Acollida i presentació del desenvolupament de l'encontre.
- Cant a l'Esperit Sant o bé un adient al temps litúrgic (del repertori que coneguin els participants a l'encontre).
- Pregària del Sínode: *Adsumus, Sancte Spiritus*.
- Escolta de la Paraula de Déu (per exemple, un dels textos proposats en el tercer apartat, la lectura de la litúrgia del dia, un altre fragment bíblic que es consideri oportú).
- Temps de silenci en què cada un medita personalment aquesta Paraula.
- Compartir al voltant de la Paraula de Déu. En una primera ronda, cada participant pot compartir breument què l'ha copsat del fragment, sense fer comentaris; i en una segona, cada un prega a partir del que ha meditat, escoltat i comprès.

2. «RECONÈIXER - VEURE»

◆ El que es diu en la *Síntesi de la fase diocesana – Arquebisbat de Barcelona* (SFD-AB):

«Corresponsabilitat que es fa visible en el paper que es dona als **Consells Pastorals** (especialment parroquials, però també arxiprestals, de comunitat pastoral, diocesans), ja que encara no estan constituïts en totes les realitats i, sovint, es descobreixen com a estructures poc representatives, en què es delibera poc quan haurien de ser organismes centrals per exercir la sinodalitat i la dinamització de les comunitats. Com poden ser òrgans de gestió i d'animació? Han de ser decisoris o només consultius? Com s'hi implica tota la comunitat? Quins camins habituals cal seguir per consultar i captar necessitats i inquietuds?» (SFD-AB, Part 2, punt b).

«Fer possible que els Consells Pastorals de la Diòcesi i de les parròquies siguin obligatoris en la seva missió d'aconsellar i ajudar el Bisbe diocesà i els rectors de les parròquies» (SFD-AB, Part 3, punt a.8).

Per a continuar la reflexió iniciada en la fase diocesana del Sínode 2021-2024 al nostre Arquebisbat de Barcelona

◆ Què en diu el *Document per a l'Etapa Continental* del Sínode? Es poden llegir els números 66; 78-79.

◆ A continuació, el moderador podria recordar el que s'havia dit en el grup sobre aquest aspecte en la reflexió de la fase diocesana del Sínode.

◆ Ens podem preguntar:

- Quins d'aquests organismes ja existeixen en la nostra realitat més propera?
- Quines persones els formen? Des de quan hi són?
- Són representatius de la realitat de la parròquia, comunitat pastoral, arxiprestat, moviment, associació, etc.?
- De què es parla en les seves reunions?
- El seu treball és conegut i compartit amb la resta dels membres de la nostra realitat eclesial?

3. «INTERPRETAR - JUTJAR»

◆ A partir de la realitat que hem intentat descriure:

- Quines riqueses aporten aquest o aquests organismes a la nostra marxa?
- Quines limitacions hi descobrim?

◆ A la llum de la Paraula de Déu, podem reflexionar i pregar a partir d'aquests textos (o d'altres textos o frases que hi puguem aportar):

- Fets dels Apòstols 15,1-35: l'assemblea de Jerusalem (podeu veure el que se'n diu a «Fonts bíbliques per a la sinodalitat»).
- Marc 16,15-20: l'encàrrec de Jesús als seus deixebles.
- Joan 14,16-26: el paper del Defensor promès.

4. «ELEGIR - ACTUAR»

- Què creiem que hem de fer en concret en relació al tema que estem reflexionant?
- Quins canvis veiem necessaris i que caldria realitzar?
- Qui i com es duran a terme?

Cal tenir present que l'«actuar» que descobrim i que decidim dur a terme –tant pot ser individualment com, especialment, comunitari– ha de ser clar, marcat en el temps, revisable i en el que cada membre del grup assumeixi la seva part de responsabilitat.

L'encontre acaba amb un moment de pregària d'acció de gràcies per l'escolta compartida i el discerniment realitzat.